

pligtsbyrde, fordi de ere flinke, synes jeg, at den mindste Godtgørelse, man kunde yde dem, er en noget højere Lønning, end de faa, der ikke have vist sig saa flinke, og som ikke faa denne forøgede Byrde paalagt. Der er saa meget mere Grund dertil, som i alt Fald efter min Erfaring Befalingsmandsskolerne ere de Steder i Hæren, hvor der absolut kræves de største Anstrengelser, jeg kan godt sige, at det er de eneste Steder i Hæren, hvor jeg har oplevet, at man virkelig har maattet anspænde Kræfterne op i Nærheden af Elasticitetsgrænsen. Ellers er Tjenesten i det hele i Hæren i Uddannelses tiden saamænd magelig nok. Men paa Befalingsmandsskolerne kræves der virkelig ikke almindelige Anstrengelser, og det er i alt Fald en Grund mere til at give et Lønningstillæg. Jeg saa helst, at man vendte tilbage til Hærloven af 1867 paa dette Punkt, hvor de paagældende udnævnes til Underkorporaler ved Indtrædelsen i Befalingsmandsskolen. Man er dog vegen tilbage fra den forøgede Udgift af 16,000 Kr. Hvis Forholdene ikke vare saa prækere i Øjeblikket, vilde jeg indtrængende henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde benytte nogle af de 23,000 Kr. hertil, som han har sparet i Folketinget, saa vilde han endda have det noget billigere end det af ham selv foreslaaede, og som han mente, han kunde forsvare at gennemføre.

Til § 19 er der ogsaa et fromt Ønske, som man vilde glæde sig over at se gennemført, nemlig at de værnepligtige bleve lønnede paa Møde- og Hjemsendelsesdagen. Jeg kan ganske slutte mig til de Betragtninger, der ere gjorte gældende teoretisk, at der er noget underligt i, at Staten kræver Værnepligtsarbejde præsteret i 2 Dage eller i $1\frac{1}{2}$ eller 2 halve Dage uden at yde noget Vederlag derfor. Men man maa vel bøje sig for den afskrækkende Merudgift af 38,000 Kr. Jeg haaber dog, at det er en midlertidig Eftergivenhed, der maa vises overfor denne ikke særlig imponerende Udgift.

Dernæst skal jeg knytte nogle Bemærkninger til § 20. Der findes her den Bestemmelse, at Befalingsmænd, der staa udenfor Nummer, ikke skulle have den Tid, de staa udenfor Nummer, medregnet i den Tid, der berettiger til Alderstillæg — saaledes forstaar jeg det. Det er analogt med, hvad vi have paa flere Steder, men det er ogsaa en Bestemmelse, der paa flere Steder har grebet forstyrrende ind og har voldet praktiske Vanskelig-

heder, som man ved flere Lejligheder er gaaet uden om ved Fortolkning. „Udenfor Nummer“ er nemlig et aldeles bestemt Begreb, men undertiden kan den, der formelt staa udenfor Nummer, gøre Tjeneste i Statens Tjeneste, endog til en vis Grad i Forsvarets Tjeneste, f. Eks. ved den vestindiske Hærstyrke, eller gøre anden Tjeneste, som maa regnes for lige saa godt at være i Statens Interesse. Jeg synes, at det vilde være i høj Grad billigt, om den Slags Tjeneste ikke berøvede de vedkommende deres Anciennet, ja, ikke alene vilde det være billigt, men det vilde i Virkeligheden paa flere Punkter nærmest være i Overensstemmelse med, hvad der er Praksis, ligesom det vilde være ret billigt, om Folk, der beklæde Stillinger, som ere til Gavn for Samfundet, og som tillige bidrage til forøget Dygtiggørelse af dem selv til den militære Tjeneste, ogsaa fik en saadan Tjeneste regnet med som værende af Værdi ved Beregningen af Alderstillægene. Jeg tænker her blandt andet paa Underofficererne, af hvilke undertiden nogle have gjort Tjeneste ved Seminarierne som Gymnastiklærere, eller paa Befalingsmænd, der have gjort Tjeneste i den vestindiske Hærstyrke eller, som det nu hedder, Gendarmeri. Alle saadanne Stillinger og mange andre bidrage i Virkeligheden til at udvikle de paagældende, holde dem a jour med deres Tjeneste og gøre dem dygtigere. Der kunde være al Grund til, at vedkommende under saadanne Forhold fik denne Tid regnet med som Tjenestetid, naar Alderstillægene skulde beregnes. Hvis der var Mulighed for at faa det gennemført, vil jeg henstille til den højtærede Minister, om en saadan Tilføjelse, der er uhyre let at redigere, kunde blive indført ved anden Behandling. Men det kunne vi maaske forhandle om bag Kulisserne, hvis det er gennemførligt.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Felttillæg m. m. ved Hæren af 14. Maj 1870, § 3.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2367.)